

پاک داغونه

پاک داغونه

اکمل اعلام

پښتو شعري مجموعه

۱۴۰۱

Ketabton.com

Collection of Pashto Poetry

PAAK DAGHOONA

2022

Akmal Elam

اکمل اعلام

- د کتاب جمله حقوق د لیکوال سره خوندي دي -

د دې کتاب د سافټ کاپي د لاس ته راوړلو لپاره لاندې
بريښنالیک سره په اړیکه کې شئ.
info@elam.international

او یا هم لاندې کیو آر کوډ سکن کړئ.

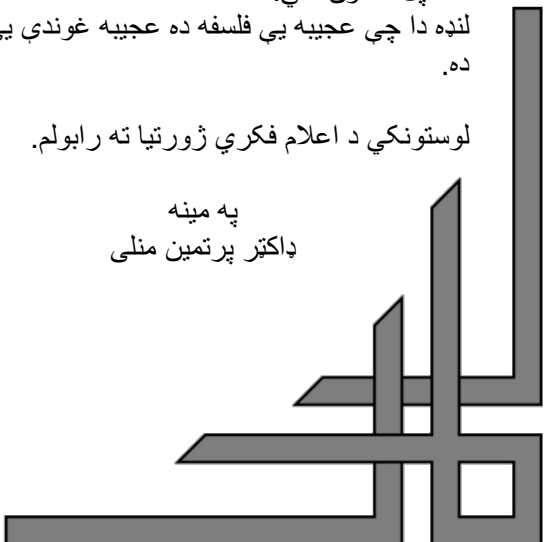

فلسفي احساس

اعلام د خپلي ژبي اعلان په سريزه كي پخپله كړي،
نو زه به يي پريږدم اعلام او نورو ژبورو ته.
د شعر او ادب د يو مصرفوونكي په توگه د اعلام
كلام كي فلسفه او احساس سره نغښتي وينم. د اعلام
او دنيا رقابت وينم چي كله يو او كله بل د پاسه دي.
كه ورته خپل اصل بي خونده دي خو بيا توقع لري
چي ژبه او دستور به يي ښه شي. د سوځوونكو
سترگو سيزل له سكروټو غواړي. خپلو پيچلو خبرو
ته گډې وډي وايي. له خپل غروړه هم بيزاره ښكاري.
ډيري درنځ غزيري او له ځانه مرور وي خو بيا هم
دا خپل سكون گني.
لنډه دا چي عجيبه يي فلسفه ده عجيبه غونډي يي كينه
ده.

لوستونكي د اعلام فكري ژورتيا ته رابولم.

په مينه
ډاکټر پرتمين منلی

اهدا

زما دا څو بیتونه څو خبرې
څه گډې وډې څه پښتو خبرې
همه اهدا دي ستا شپاب ته یاره
د عشق د سوو اسو یلو خبرې

سريزه

د ځينو دوستانو په آند زما پښتو ليکنې درنې دي ځکه چې زه کله شعر ليکم نو د مطلب د رسولو هڅه کوم. د لغاتو او کلمو غم يې نه کوم. خو ځيني دوستان بيا دې ته يوه نوه آزادي او بي باکي وايي. زه هم ورته همدا وایم. زه نه غواړم په ژبه کې دومره بند شم هغه څه چې غواړم وليکم، له مجبوریته ورته یو لغت پیدا کړم. څه مې چې د پښتو سره په مروجو ژبو کې زده وي ليکم يې او په اردو، فارسي او عربي يې ډیر فکر نه کوم. زما په آند زما د عصر باسواده ځوانان په دې ژبو کې مشکل نه لري. له بلې خوا زه خپله هم پښتو کې ډیر تکره نه یم همیشه مې په انګریزي ژبه مطالعه کړې او فکر مې اکثر په تخنیکي مسایلو کې بوخت وي. نو که د یوې خوا دې نوښت ته آزادي ووايم نو له بلې خوا به ورته مجبوریت هم وایم.

زه آزاد نظم هم په وزن ليکم. زما شخصي نظر دی چې شعر هغه چې ترنم شي نو که زه یې خپله زمزمه کوم نو باید وزن ولري. اگرچه د ځينو نورو ژبو په ادبیاتو کې لکه هندي کویتا بیا یې له وزنه هم کمپوز کېږي. خو زه چون پښتو ليکم نو وزن يې خامخا نظر کې نیسم.

یوه بله خبره چې ما په پښتو ادبیاتو کې لیدلې ده هغه دا ده چې زموږ ادبیات ډیر ادبي دي او یا هم ډیر عادي دي. یا د لویو شاعرانو ادبیات دي او کره پښتو ده او د گرامر له لحاظه اشتباه هم پکې نه لیدل کېږي. حتی په شعر کې. او یا هم د لارو گودرو شاعران دي چې هغه خپل حال په عادي لغاتو کې رانغاړي او شعر ترې جوړوي. خو د عامې پښتو لپاره زموږ په خوا کې کم کار شوی. لهجې نه دي منظومې شوي. ورځني اصطلاحات په شعر کې کم لیدل کېږي. کلیواله ژبه او ښاری ژبه پکې

کمه لیدل کیري. خو زه په خپل نظم کې داسې کوم حدود نه لرم. اگرکه دا د ځینو ادیبانو په آند بې ادبي وي. ولی زما نظر دا دی چې شعر زما وي نو ژبه دې هم زما وي. هغه که لهجه وي او که خارجي کلمات.

په آخره کې یوه بله خبره زیاتول غواړم چې په ما د کوزې پښتونخوا د شاعرانو او ادیبانو تاثیرات شته او هغه زما له شعره څرگند دي. زما لپاره پښتو یوه پښتو او لهجې ټولې خوږې دي. نو ما دا حدود هم تقریباً مات کړي او په ځینو ځایونو کې رانه کوزه لهجه کارول شوې چې کله د وزن تقاضه ده او کله زما خپله خوښه.

دا کتاب پاک داغونه زما د طالبعلمانه پښتو ادب دریمه هڅه ده چې دوه بې پخوا خپاره شوي. هیله لرم چې هر بیت د هر پښتون د زړه ترجمان وي او هره مصره د پښتو ادب ته یوه ډالۍ وي. هر ډول نقد او اصلاح مو په سر سترگو.

په درنښت
اکمل اعلام

پاک داغونه

د انتظار لحظې کلونه میاشتي
میاشتي کلونه یې قرنونه لگي

له اضطرابه وتل قهر خدا
پکې بودن ته بلا زړونه لگي

زما په مینه خندا راسه نه شوه
وصل و دیدار مې بدشگونه لگي

ما په جفا هم کبر نه دی کړی
وفا مې ظلم نه مصئونونه لگي

زما حیات زما بقابه څه وي
یوې خندا ته دې مډیونه لگي

ما ته چې گوري نو خندا مه کوه
په پاک دامن مې پاک داغونه لگي

ته په بیداره خوبولی ښکاري
زما په خوب کې شوگیرونه لگي

ستا له کجلو مي رنگ تور واو وخته
او ستا سرخي زما له خونه لگي

ستا تکبر په چشم سر منمه
درته مي درسته اندامونه لگي

د خو لحظو ديدار کي نه ښکاريږي
د اعلام سترگو ته کلونه لگي

رقابت

لکه زما او د دنیا چي رقابت وي سره
کله پري زه د پاسه کله بيا په ما د پاسه
کله يي وگټمه و يي خورمه وي لوټوم
کله مي جگ کړي او راخلص مي کړي دې ځمکي لره
کله يي بنکل کړمه ما بنکل کړي سره غاړه وزو
کله د ټولي دنيا سپکي سپوري وکړو سره
دا دشمني زمونږه ډيره عجيبه شان نه ده
دنیا په دې قد و هیکل ما ته تکره ده صرف
که دا تکره وي دا دې بله دنيا و آزمایي
زه يي کمزوری پیدا کړی يم چي داسي کوي
خو ما لا هم ورته یوه کمه وييلې نه ده
ورلاندې وتی يم گټل بايلل به وروسته گورو
اوس دا مهمه ده چي یو هم لا باييلي نه ده
خو د اعلام د رب په فضل به يي زه گټمه

اصل

نه په ځان يې نه په ما يې
نه په دين نه په دنيا يې
نه په گټه د اشنا يې
نه وفا يې نه جفا يې
ای زما اصله بي خونده

په نامه د غيرت ورکه
د کاذب عزت ملکه
بي مرام بي تحرکه
له خپل اصله بي درکه
ای زما اصله بي خونده

د اغيار د لاس اوزاره
غلامی کي خودمختاره
له غروره برخورداره
د جابر رقيب رياره
ای زما اصله بي خونده

چې په تا مي افتخار وو
چې سر خمی پرې اغيار وو
په جهان مي اعتبار وو
په دا شان ناپايدار وو
ای زما اصله بي خونده

زما نوم زما نشان څه
زما قدر زما شان څه
زما ژوند زما ارمان څه
تا ته يو نسل تاوان څه
ای زما اصله بي خونده

اوس به څه وایم چې څه یم
لا افغان یمه که نه یم
در په در سر په راغه یم
د اعلام لپاره شته یم
ای زما اصله بي خونده

پښتو

ژبه مې ښه ده خو دستور مې بد دی
د وجود غړي مې تقسیم شو پکې
په خوله ځایېرم قربانیرمه زه
په اوږه پکې ټوپک تیار ساتمه
زړه کې بلا د بې خوندي خبرې
ذهن کې قصد د دشمنۍ د بدل
ځیگر مې ژبې ته صادقې ښکاري
خو صداقت مې هم تر ژبې پورې
په لاس د لور په سر پیسې اخلمه
په خپو ولاړیمه دستور پالمه
په غوږ یې اورمه خو زړه ته نه ځي
د ابادۍ د خوشالۍ خبرې
په سترگو وینم چې دنیا چرته ده
او زه د ژبې او دستور په مینځ کې
کله خپه کله خوشاله یمه
خو تر بورانو ته یې نه ښایمه
په شونډو تل مسکا قایمه ساتم

زما نرتوب که په کنځلو کې دی
نو ښځه توب مې د ظلمونو گال
چې زه به نر یمه که نه به یمه
چې زه به ښځه یم که نه به یمه
زما د علم سره بد نشته دی
خو له حصوله یې لږ پاتې یمه
دین و مذهب مې ورثه ده ټوله
چې مې لیدلې هم هغه کومه
زه به بدل نه شم گمان کومه
زه خپل دستور داسې تړلی یمه
خو د راتلونکې توقع د اعلام
ژبه دستور به دواړه ښه شي سره

کابله

ته در په در شوي زه دې ولي در په در کرلمه
چي خدمتگار دې ومه ولي دې بهر کرلمه
چي يې په تا کړي هماغه دې په ما کړي دي

ستا يې بيرغ کوز کړو زما شمله دې بشکته کړله
ستا نوم زما انا يې بده بي مهلته کړله
په هر نفس کې مې خبرې ورته بلا کړي دي

چي ته په ما نازيدې زه ستا په بقا نازيدم
لکه چي ته درديدې داسې درته زه کړيدم
غماز نخري زمونږه دواړو په وفا کړي دي

زه خو ناشکره نه وم ولي رانه پاتې شولي
زما د عشق خبرې ښې درته اثباتي شولي
که چا په ما کړي شکونه يې بيجا کړي دي

ما د ژوندون هره لحظه له تالوگي لوگي کړه
خو په نظر شوې زندگي دې راته ښه ستي کړه
گرم نه يم تل مې نندارې ستا د بقا کړي دي

زما نظر کې ستا مقام راغورځيدلی نه شي
زما له زړه دې څوک په هيڅ ډول ويستلی نه شي
ما ستا په نوم د خپل حیات تمامي خوا کړي دي

چې دې دا ولي ابداً په امن نه وينمه
هر څه کومه خو گمان چې هيڅ هم نه کومه
دې معما ته خدايگو چا دا بد دعا کړي دي

مخکې له دې چې زه په خاوره کې در ونغاړمه
دا مې ارمان دی چې په ژوند دې اباد ووينمه
اعلام سهر غرمه ماينام دغه دعا کړي دي

پاک زړه او پاک داغونه

پاک داغونه مې په پاک زړه لگیدلي
تحریمونه په بې باک زړه لگیدلي

دا زما عقل و ذکی وه چې پارونه
د اغیارو په سفاک زړه لگیدلي

ستا مغرور زړه کې نفرت خو اثرونه
بې زما په خوار و خاک زړه لگیدلي

يو څه پاک داغونه ښه په پاک دامن دي
څه دردونه په دردناک زړه لگیدلي

زما سترگې ستا په سترگو، ستا خبرې
جوړ زما په شرمناک زړه لگیدلي

ستا د مهر و محبت ټولې نادودې
د اعلام په پاک و ساک زړه لگیدلي

بي وخته اضطراب

ای د نیمې شپې شوگیره
ای بی وخته اضطرابه
یاده بی مناسبته
ای د سپینو غرمو خوابه
ای د اوښکو بارانونو
ای دلدرده لا جوابه
ای د غم داد و ستده
ای د عشق حساب کتابه
ای د ستورو لښکرونو
ای د دوو ورځو مهتابه

ما به کله پریردئ خوب ته
زه به کله په ارام شم
تر هغې مې کړوئ چې
خپله ورک لکه ماښام شم
تاریکي بهر دننه
زه د ستورو هم کلام شم
له سهره تر ماښامه
له ماښامه بیا تر شام شم
یا دې خوب راشي لیمو ته
یا دې زه ورنه تمام شم

يوه ورځ خو به عادي شي
دا فکرونه دا سوچونه
ستا د جبر جنجالونه
ستا خواږه تراخه يادونه
د ژوند سختي بدې ورځې
بې مودې امتحانونه
د فراق لمحي بې خونده
او د وصل ارمانونه
دا د شپې د ورځې ناستي
دا د هر اندام دردونه

خو دا هم گوره گوناده
چې په طمه د عادت يم
د رب لويې برنامې دي
زه به هم يو مصلحت يم
راته بڼايي آمدونه
زه اخته په خپل وحشت يم
يوه ورځ به هر څه سم شي
زه به يم زه به راحت يم
او که نه يم هم خير دی
طالبگار به په قيامت يم

خو عجب غوندي حيات دی
د اعلام پکې زړه مات دی

ذره برابر

اوس نو سکروتي راپيدا کړه چې مې وسوځوي
جانانه سترگو کې دې هغه اثر پاتې نه دی

ما به نارې سوري وهلي د زوال د حسن
آخر ماښام شو گوره نور دې سهر پاتې نه دی

ستا ستمونو داسې وزبېخلم وچ يې کړمه
گمان چې مينې ته دې ما کې صبر پاتې نه دی

زه تر حدودو د الفت داسې در واوخته
په عشق کې مالره کوم حد فراتر پاتې نه دی

زما او ستا مينه جنگونه جوړ تمام ښکاريږي
په زړه کې زور عاشقي مينه يا شر پاتې نه دی

ما نه په عشق کې توقع نوره عبث ده ياره
اعلام کې صبر نور ذره برابر پاتې نه دی

د وصال عاقبت

ناز ادا دې په سر سترگو تر قیامته
خو قیامت مې د وصال تر عاقبتو

ته زما د زړه نه څه خبر یې چپ شه
هر پیغور راوتی ستا له خیانتو

د اغیارو جامعو او ستا یادونه
څه به جوړ شي له منفي او له مثبتو

دا دعا چې ته زما شي او زه ستا شم
زه به څه شم ته به څه له دې وحدته

چې دې نوم واورم لمبه مې شي سینه کې
مازغه وسوځي د زړه له حرارته

یا یې بڼه کړه یا یې نه، تکلیف روشن کړه
راځه تیر شه نور اشنا له سیاستو

که ټول عمر شي په عمر باندي ارزي
څو لحظي ستا له وصاله تر رخصته

ما په مینه عمدي فراق رواج کړ
صد هزار ځله توبه له دې بدعته

د دنیا روزگار به هم سره چلیږي
چې بیکاره شي اعلام ستا له صفته

خندا ژړا

ټوله یاري خواري زاري په تا تمامه شوله
اوس چې هر څومره بڼکلي وینم زړه ته نه کوزیږي

داسې رنځونه مې زرګي ته غورځیدلي اشنا
نه په فراق نه په وصال نه په دوا رغیږي

غم هغه غم درد هغه درد وي چې دې وځنډوي
چې پرې ژړیږي غم یې غم نه دی عبث ژړیږي

ستا تکبر به مې اخر دا زړه راوپړسوي
بیا به نفرت او محبت سره یوځای ختمیږي

زما دکلي نه توبه ده ښار ته ته مه راءه
دنیا وړه ده خو که راشي په ما لا وړیږي

یوه دنیا مې جوړوله بې له تا جانانه
ولي رادرومي ګوري نه چې مې دنیا وړانیږي

داسې یې ورک کړم له وطنه چې ورتلی نه شمه
اعلام ته هر ساعت وطن وطن یادیږي

داد ستد

دا نه وصل نه فراق دی
نه دوري نه نژديکي ده
مخامخ يې خو نه ښکاري
زړه کې يې خو زړه کې نه يې
عجيبه بي ثباتي ده
عجيبه غونډې کيفيت دی
نه يوازې نه محفل کې
چې دا زه ورک یم که زه ورک
تمرکز مې په ژوند ډیر دی
تمرکز کولی نه شم
د زړه هیلې مې بلا دي
خو یوه مې پکار نه ده
زړه مې تور له داد ستده
ولي سپین دی تېنټیدلی
ښه په هوش ښه په حواسو
کې مدهوشه یم بې هوشه

په خندا کې مې دردونه
په دردونو کې مسکا ده
دا زما خبرې نه دي
خو خبرې دا زما دي
دا احساس په ما کې نشته
خو ډیر ښه یې حس کومه
ژوند یو داسې معما شوه
د اعلام د زړه خبرې

ورکه

که په عرف که په ایمان دي
بس ظاهر دې دوه چشمان دي

زما ورکې ته کافي دي
که مخفي دي که عيان دي

رواجونه مي دینمن شو
تر خلیجه راروان دي

ستا په سترگو مي نظر دی
رانه پاتې گون و کان دي

زما درد زما جنون ته
بڼه کافي ستا دوه اعيان دي

گومان کړم تاثیر يې يو وي
که په فارس که په افغان دي

ستا خبرې مي تر غوړ دي
که گلاب دې په زبان دي

په پاییز د وصل نخښي
بهاران دي بهاران دي

زه دې ولیدم پوهیږم
خو د زیست فکرونه گران دي

بیا الحظی هسی د و صل
د اعلام د زړه ارمان دي

د عشق کیفیت

عاشقی کی بیا عاشق شوم
په فراق کی بیا جدا شوم
مسافر مسافری کی
په رنځونو کی رنځور یم
په خندا کی بیا خندا شي
په ژړا کی ژړا راشي
خوب کی خوب وینم چي خوب دی
او په وینه کی بیداره
ولږه تنده سره ګډه
نه په ولږه نه په تنده
په وصال کی مې یادیري
په خیالونو کی خیالونه
دا زه څه باندې اخته یم
دا لا څرنگه کیفیت دی
لیونتوب کی لیونی شم
او په حال کی نابغه شم

داسي ضد نقیس وضعیت دی
داسي گډه زندگی ده
چي اعلام پکي درغل دی
د جانان به لاڅه حال وي

که پوښتنه رانه وکړي چې په څه باندې کړيږي
نو په څه به وکړيږم که پوښتنه رانه وکړي
ژباړه

گیله او شکر

یو څو گیلې لرمه ربه چې یې وکړم که نه
خلکو ټاپې لاس کې نیولې چې کافر مې نه کړي

څوک مې د قام په نوم رتي څوک د نشان په نامه
وايم چې قام نام و نشان نه رابهر مې نه کړي

ستا تکبر په چشم سر، خو د بنده تکبر
وايي زوال لري زوال ته برابر مې نه کړي

ستاله قدرته شم لوگی خو زه دې خپلې روزی
له ملکه ورک کړم په پردو درونو سر مې نه کړي

ستاد بنده سیاستونو نه مې کرکه کيږي
له جهالتنه مې لوگی نه کړي نظر مې نه کړي

زما خدمت ته خلک نوم د خیانت ورکوي
هسي نه ځان غوندي له خلکو نه منکر مې نه کړي

زما گیلو او د اعلام شکر کې څه توپیر دی
زه به تر هغې گیلې کړم چې بختور مې نه کړي

باغي جنون

له زیسته کله کله گریزان شم بی سببه
روزگار هسي بیزار کرم د اشنا د چشم و لبه

دا کړنې د تقدیر دي که نماد د زحمتونو
ولار یمه آیین ته معجب له تیره شبه

زما باغي جنون زما وجود سره ختمیږي
اگر که رسیدلی می میراث له جد و ابه

عجب غوندي تقسیم دی ولي دواړه پرې راضي یو
ته خوښ یې په خندا، زه په ژړا، خومره عجه

هرخومره که بالا شي زه او ته سره پوهیږو
راپریوتی اشنا زما د سترگو له منصبه

که مینه وه که درد وو که وصال وو که فراق وو
دا ټول دي په نصیب شو چې نور څه غواړي له ربه

په نیش د مهر و لطف و مرحمت دي دریدلی
نور وهم څه او ډار څه ستا د حسن له عقربه

یا بڼه پاکه پښتو وایه سویه د اعلام وینه
یا تیر شه د اغیارو په لهجه له دي ادبه

موقعیت

دا به هم تیر شي جانانه
لکه تیر وختونه تیر شو
زه په اوج د زندگی کي
په قوت او موقعیت کي
خو د مینې په قضیه کي
لکه سري يې هسې سر وي
ماد خپل قدر و موقفه
ستا موقف ننگینه نه کړ
ستا اکرام مي راکم نه کړ
خان مي خاک وگانه تاته
خو د ژوند دا تقاضه وه
د روزگار ناخوالي راغلي
ته جیگ نه شوې خو زه ټیټ شوم
ستا غرور سر نه شروع شو
دا زما د سپکې هڅې
نظر پک له حقارته
لکه ته چې يې لوړشوی

پام چي دا گمان و نه کړي
ته همغلتنه ثابت يي
زه راکوز ستا په سويه شوم
خو دنيا ده زيست روزگار دی
کله بنکته کله پورته
بيا به ما باندې سهر شي
بيا به وځيژم په بره
خو بس دا به درته وایم
چي دا شته سلوک دي هسي
د اعلام زړه ازار نه کړي
چرته زه تا غوندي نه شم
چرته خان رانه غټ نه شي

حدود د صبر

که د کبر د اشنا دا انتها وي
گمان نه کوم چي ډیر صعب په ما وي

ما ته خپل حدود د صبر ښه معلوم دي
راښه یې که نفرت وي که جفا وي

که مقیاس د زغم د چشم زیبایی وي
زغم به کم د تمام غم د دې دنیا وي

عاقبت ښایي له مخکې نه معلوم دی
ورک به زه یم که په ما وي که په تا وي

زما عشق د بهانو محتاجه نه دی
بس صفت به دې هغه وي چي رښتیا وي

ما ویل زه به ستا په نوم شمه خو ته شوې
د دنیا رسم جدا د عشق جدا وي

که د کبر له زواله می ډار نه وي
نو زما به هم نازونه لکه ستا وي

اوس که هر څنگه شي زړه کي د اعلام یې
تیره یې که تیاره وي که رڼا وي

نظر

په ډیر دیدار خو می وصال هم د نظره کړلو
بیا می نه ولیدې او نه دې چرته ولیدمه
که دا گونا زما د سترگو وي نو څه وکړمه
سترگې زما چرته مني خو بس زرگي ته گوري
زما یوه لحظه دیدن په یاد کې پاتې نه وي
رخصار دې هسې رانه هیر وي لکه نه دې وینم
ما په دې نیت درته کتلي چې په یاد دې کړمه
زما نظر زما دیدار د نظر نه ښکارېده
خو داسې ښکاري چې دیدار مو د نظره شولو
کلونه وشو چې بیا نه راځي او نه راگرځي

اوس وایه څه وکړمه څنگه نظرماتې وکړم
د اعلام زړه درته لوگی کړم که نظر به بس وي

رحمت

عاشقي مي له ازله
عاشقي مي تر ابده

زمونږ عشق له دواړه خوا دی
هغه هم په ما شیدا دی

ما قدم ور ایښی نه وي
د هغه راته کاته وي

زه په عشق کې ښه تنبل یم
ور روان په چل او ول یم

خو هغه راته رحمت دی
او روان په لطافت دی

زه خطا شم آمي سم کړي
د زړه زخم مي مرهم کړي

په عمل مي ثابت نه کړل
هغه څه کړل او ما څه کړل

خو په زړه کې مي مقام دی
او هميشه مي ورته پام دی

له نامه نه يې قربان یم
پري فدا پداسي شان یم

ولي دومره کافي نه ده
په عمل کې مې چې څه ده

يوه ورځ به زه هم بڼه شم
خو د بڼو جوگه به نه شم

بس همدغه زندگي ده
بس همدغه عاشقي ده

چې دا رحم په اعلام وي
سرپايانه به مدام وي

پښتون زړه

آغاز کي مي تمامه شوله مينه په زړگي کي
انجام راته ښکاره شو ستا د حسن په ماضي کي

په سترگو دې چې وويني او ساتي دې په زړه کي
نو خود به دې الفت جانانه زړه چوي سړي کي

عجه ده چې زه دنياداري داسي مصروف کړم
ناکام شومه په حسن کي په حسن پرستي کي

زه داسي يم چې هير رانه ديدار شو په وصال کي
همدا به مي نصيب همدا ليکل وو په تندي کي

که دې ځله رانغلي زه به هم درښکاره نه شم
تاويري دا خبره مي پښتون زړه غيړتي کي

جنون مي په رگونو کي بهيري عمدي نه دی
مجنون شم چې تياره شي سم سړی شم سبايي کي

اعلام دی او هماغه ستا يادونه او دردونه
کابل کي وي که فارس کي که عربو که ډيلي کي

رنگ

ای د گل مترادفه
زه دي تور لکه بابل کړم
عجیبه خبره دا ده
سیاهي شوه رنگ کي ورکه
که قانون د دي دنیا وي
رنگ ورکړي سیاهی کي
نه د ستا حسن عادي دی
نه زما مینه عادي ده
ستا غرور تر اسمان پورته
زما عشق د ځمکي لاندې
دا نو څرنگه انصاف شو
دا لا څنگه عاشقي شوه
ته به ته یې زه به ورک یم
ته به شته یې زه به نه یم
خو که گټه د ځان ویني
نو ما پرېږده چې زه سپین شم

رنگ په سپين کې مشخص وي
هم به ته شي هم به زه شم
د رنگونو دې دنيا کې
د اعلام وجود درغل دی

ژبه

لکه گډې وډې وایم په اشعارو
داسې سر یم ټوله ورځ په گډو وډو

یا هندي وي یا اردو وي یا فارسي وي
یا لکيا یمه په جوړی او په هډو

عربي شي انگریزي بي موقعيته
لاندې وتی یم تمامو ته په ډو

له یوې ژبې نه ستړی بل ته درومم
بس دی ستړی یم اعلام له ډیرو کډو

حيواني وجود

خاک یمه زه دوره یم تراب یمه
کم یمه کمزور یمه خراب یمه

دغه حیواني وجود کی پروت یمه
څه عادي ترکیب د خاک و آب یمه

دا وجود چې ورځ تر بلې ضعف کړي
دا وجود چې زر ځیني جواب یمه

دې کی خو غرور لره څه نه وینم
ولې به عوامو ته جذاب یمه

دا وجود یواځې حیواني نه دی
عقل ورسره دی چې جناب یمه

څه منطق دلیل خدای را زده کړی دی
لږ څه محترس د خپل حساب یمه

څه ځان کی الفت مینه وفا وینم
دید یمه تعبیر د یار د خواب یمه

دین او فلسفه دلیل منطق لرم
خپله منتخب یم انتخاب یمه

اوس مې که احسن او که اشرف بولي
زه اعلام لایق د دې دې خطاب یمه

انتظار

دغه مینه که هوس وو
څه په میاشتو په کلونو
څه غمونه او دردونه
څه ناخوالي نامرادي
په ما تیرې شوي فراق کي
آن تر دې چې يې رنځور کړم
بيا مي هم په ياديدلي
ځواني لاره په فکرو کي
د وصال په انتظار کي
خو دا طمه د دیدار وه
که حوس پکي شامل وو
دا چې اوس راته ياديدږي
داسې ښکاري چې الفت وو
خو د عمر تقاضه ده
که حوس په کمیدو دی
په رښتیا وایه اعلامه
د وصال طمه دې څه شوه

حسن او ذکی

مال سبا به نن نه بڼه وي نن پرون نه بدل نه دی
شکایت مې هم د شکر د تړون نه بدل نه دی

چې څه یم هغه خو یم خو چې څه نه یم هغه غواړم
دا که حرص وي نو زما د وجود شتون نه بدل نه دی

د سبا په انتظار مې نن قربان کړ بدل نه شو
هم هغه یمه درون مې د بیرون نه بدل نه دی

ژونده څومره درس به نور راکوې څومره منتظر شم
ستا دا هره نقطه درس گوره آزمون نه بدل نه دی

ته د حسن په میزان باندې که هر څومره سنگین یې
نو زما ذکاوت هم د افلاطون نه بدل نه دی

چې دا ولې به کړیږم چې دا ولې به زور یږم
د دې ولې جواب خپله د جنون نه بدل نه دی

هزارها ځلې په شتو باندې مشکور یمه د زړه نه
خو دا شتون مې هم تر ډیره د نه شتون نه بدل نه دی

ته یې درد گڼي که رنځ یې گڼي دغه محبت دی
ماته دغه درد و رنځ هم د سکون نه بدل نه دی

چې مې وویل بس و یې منه زه گوره اعلام یم
د اعلام قول جانانه د قانون نه بدل نه دی

رڼا

ته رڼايي زه سايه يم
ته رڼگونه زه ساده يم

چې ډيريزې نو توريزم
چې كميرې زه ورکيزم

که ته راشي زه نابود شم
که زه درشم زه نابود شم

ستا وجود د رڼگه جوړ دی
او زما وجود تک تور دی

زه په بني ته په چپ لاس شي
د خپو لاندې شم چې پاس شي

چې وجود مي ستا په شتون دی
عجيبه غوندي ترون دی

متکي زه تل په تايم
منتظر ستاد وفايم

خو ستا تک راتگ عادت دی
زما ورکه مجبوريت دی

عجيبه مو فلسفه ده
عجيبه غوندي کيسه ده

زما دار مدار په تا وي
ستا رنگونه په خلا وي

که همدا مو زندگي وي
غيابت به مي عادي وي

طبيعت دی نه کمال ستا
دغي کبر ته زوال ستا

چي اعلام دعوه کوی شم
چي دي ټوله جذبوۍ شم

ارقام

چې شهرت مي ستا په نام شولو تمام
بڼه په نام شوم ستا په نام هسي بدنم

بدنام زه شوم نام مي ونځېننه تا باندي
های غریبه فلسفه زما د قام

د فراق حساب مي نه دی درنه غوښتی
که بلد یم په علومو د ارقام

زه به ستا په دوه خبرو څه خطا شم
په کلو مي کړی ځان سره کلام

د ادب له دایرې نه چې راوځم
طبیعت کې مي آشکاره دی مرام

ستا د سترگو نه نفرت هسي ښکاره دی
لکه عشق ښکاره زماله هر اندام

هر سهر دیدن ته داسي منتظر یم
پښیمان په انتظار یم هر ماښام

تا گیلې راوړي زه مجبور خاموش شم
گني نقد جواب حاضر د هر کدام

په ستم دې څه گلونه ټوکولي
یو یې ته یې یو یې زه یو یې اعلام

خاني

په سر بار د زندگۍ په زړه کې ویره
د دنیا داد و ستد پسي سربیره

زه د دين شم که د عشق که د دنیا شم
زندگي په دې تشویش کې شوله تیره

زما وس کې بس همدوره مینه خای وه
نور نو ته وایه چې لږه وه که پیره

فقیرۍ نه تر خانۍ پوره مزل وو
چې بیا راغله خاني مې شوله هیره

مانه تاو دي ستا غمونه او یادونه
اوله تانه تل زما دعا چاپیره

خان ته څه ووايم څومره یمه څوک یم
جواني مې په پیرۍ کې شوه راگیره

ستا کنځل لکه د گل لکه د پاني
د اعلام خبره ستغه له شمشیره

خوب

خوبه ما سره دي څنگه دشمني ده
يا دي نه وينم په سترگو په شهورو
يا مي نه پريردي دنيا زيست و روزگار ته
يا دي تمه باندې ناست تمامه شپه يم
يا چې راشي بيا دي زړه نه وي چې لاړ شي
د راتلو دليل دي پوهه يم دارو دي
نه راتل دي بي دليله غوندي بنکاري
چې راځي نو راته مه راوړه خوبونه
چې راوړي يې نو چې لږ خو مي په ياد وي
يا به ناست يم په شپو په ساعتونو
يا به ستاد لاسه پروت يم بي خبره
د دنيا کارونه پاتې ستاد لاسه
د اشنا فکرونه پاتې ستاد لاسه
نو يا راشه لکه سم هر يو انسان ته
او که نه راځي فکرونو ته مي پريرده
پټ پټونۍ مي ستانور د لاسه نه شي
لږ په سمه شه اعلام هم ستري کيږي

صنم

زه صنم نه یم دلبر یم
نه په تشو یادولو
نه په لاس په نوم لیکلو
د مجاز په پیغامونو
نه له لرې یادولو
په دې یو نه خوشالیرم
دا مې یو هم په کار نه دي
زما بس وصال پکار دی
زه صنم نه یم انسان یم
او احساس او حوس دواړه
طبیعي راکې پراته دي
خه هوس مې تا نه خار کړ
خو احساس مړ کوی نه شم
که دعوه د انسانیت وي
که مجاز کې خدایي وي
دا مې حق مسلم دی
حقیقي خدا را کړی

نو که ته یی رانه اخلی
په بدل کی یو څه راکړه

اعلام دومره حریص نه دی
بس د یو وصال کیسه ده

دين او دنيا

دين داري دنيا داري د يو کار نوم دی
که دیندار نه یم دنيا رانه خطا ده
دنیا دار که نه یم دین مې هم دنيا ده
زه په ځمکه وسم نه بهشت برین کې
دین مې لاره د دنيا د داد ستد ده
او دنيا مې عملي میدان د دین دی
نو زه څنگه دین بدل کړم له دنيا نه
چې یې دواړه راسپارلي خوا په خوا دي
د دین علم خپله علم د دنيا دی
د دنيا علوم د دین لازمه برخه
که زه یم نو هم د دین هم د دنيا یم
که د یو یمه نو بیا د یو هم نه یم
دا خبره د اعلام یواځې نه ده
دا خبره هم د دین هم د دنيا ده

تنهائي

که په جهان کې مې یو ته یې نو ته داسې نه یې
یا به یو ته نه یې او یا به زه څوک نه لرمه

زما د عشق هره خبره رسیدلې درته
چې زه به وروند یم که له تابه دا تراخه لرمه

د وصل شپه مو په دعوو جنگونو تیره کړله
نو د هجرانه به گیله نوره په څه لرمه

ستا د تانو او پیغورونو زور مې زړه کې نشته
یا خو ډیر بد یم یا په زړه کې درته بڼه لرمه

زه خو قانع یم چې په ټولو وعدو و نه دریدم
ته هم منه چې تکبر لکه د غره لرمه

چې د دنیا غمونه جمع کړم او تا ته راشم
چې ته یې نه ویني نو ځنګه به خواږه لرمه

تا ته گیله د درد دل نوره کولی نه شم
شکر چې سترګې لرم سر د زنگانه لرمه

خو په گیلو او پیغورونو ژوندون نه تیریري
تنها تشویش علامه ستا د ژوندانه لرمه

مرور

د خپل ځانه مرور یم
خو عادت په پخلاینې
ځان به څرنګه پخلا کړم
چې له ځانه مرور یم
که اشنا نه مرور وی
نو ګیلې به مې کولې
چې خبر مې ولې ناڅلي
په جرګه ولې رانغی
ننوتې ولې نه کړي
اوس خفه یمه له ځانه
ځان ته څنګه جرګه کیږي
ځان به څنګه پخلا کیږي
ځان ته څنګه عذر کیږي
خو یوه خبره بله
دا یو زه مرور نه یم
دا ټول خلک د خپل ځانه

زما شانتي مرور دي
دا په ما يواځي نه ده
خو دا حل يې آخر څه دی
دا جرگه به څنگه کيږي
ځان به څنگه پخلا کيږي
که جزا خامخا ويني
د دنيا خفه علمه
کومه لاره که پيدا شوه
نوزه هم گوره خفه يم
اعلام هم ترينه خبر کړی

د ليکوال پېژندنه

اکمل اعلام په ۱۳۶۶ کال کې په کابل کې زيږيدلی خو پلرنی ټاټوبی يې د ننګرهار ولايت د روداتو ولسوالۍ د کان کلی دی. خپلې لومړنۍ زده کړې يې د مهاجرت په دوران کې له هيواده بهر سره ته رسولي. د دې ترڅنګ يې په ګڼ شمير لنډ مهاله برنامو او کورسونو کې په پاکستان، عربي اماراتو او هندوستان کې ګډون کړی. د انجینرۍ په کچه د عالي تحصيلاتو تر څنګ، يو شمير تصديقونه (MCSE، MCITP، CCNA، CCNP، مالي محاسبې، ګرافیک او انيميشن، د کمپيوټر په وسيله انجنيري ډيزاين، درې اړخيزه ماډلینګ) لري. ښاغلی اکمل د اعلام نړيوالو شرکتونو د ګروپ عمومي رييس دی چې په افغانستان، هندوستان، ايران او ارمنستان کې فعاليت کوي. نوموړی يو ځوان استعداد دی چې د معلوماتي او مخابراتو ټکنالوژۍ په برخه کې شپاړس کاله پرله پسې تجربه لري او د نړۍ له مخکښو ادارو سره يې په تخنیکي او اداري لوړو بستونو کې کار کړی. ښاغلی اعلام يو غښتلی سوداګر او يو باتجربه ډللمشر دی او په هيواد کې دننه او بهر يې ګڼ شمير د معلوماتي ټکنالوژۍ تطبيقي او زيربنايي پروژې رهبري او په برياليتوب سره بشپړې کړي چې د دولتونو، نړيوالو سازمانونو او لويو شرکتونو پورې يې اړه درلوده. اکمل اعلام په فارسي، پښتو، انگليسي، عربي، اردو/هندي، تاجيکي (روسی ليک) او سويډني ژبو په ليکلو، لوستلو او ويلو پوره مهارت لري. ښاغلی اعلام يو ليکوال دی او ګڼ شمير مقالې او طرحې يې ليکلي. د پښتو او اردو ژبو شاعر دی او نشر شوي کتابونه لري.

د ليکوال نشر شوي آثار

- دا کتاب : پښتو شعري مجموعه، 1401/07/01
نیم رښتیا : پښتو شعري مجموعه، ISBN 978-9936-1-0628-4
بې وخته تقاضې : پښتو شعري مجموعه، ISBN 978-9936-1-0629-1
روشن سا اندهیرا : اردو شعري مجموعه، ISBN 978-9936-1-0630-7
وسپنیزه سیلو : انجنیري او ټکنالوژي، ISBN 978-9936-1-0627-7
طرحه او تطبیق : د جمهوري ریاست د پالیسی او ستراتیژۍ ادارې ډیجیټل سازي
لیکې طرحه او عملي تطبیق
- خپرنیزه مقاله : د انسان او کمپیوتر تر مینځ تعامل د افغانستان د الکترونیکی حکومتدارۍ او ډیجیټل سازۍ په ناکامیدو کې یو اساسي عامل
(په انگریزي ژبه)
- خپرنیزه مقاله : هغه عاملونه چې په افغانستان کې د آی ټي او ای سي ټي پروژو په تطبیق کې اغیزه درلوده
(په انگریزي ژبه)
- مقاله : دین کې سیاست که سیاست په دین کې
(په انگریزي ژبه)
- مقاله : عبادت
(په انگریزي ژبه)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library